

عنوان مقاله:

بررسی اصل تأخر حادث و آثار آن در حقوق موضوعه و مطالعات فقهی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی حقوق در چشم انداز ۱۴۰۴ (سال: ۱۳۹۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۵

نویسندگان:

عاطفه لر کجوری - استادیار گروه حقوق دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

مرضیه یوسفی نژاد - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

خلاصه مقاله:

تاریخ تحقق و حدوث یک حادث یعنی کائنی جدید که پس از نبودن و عدم، به وجود آمده و حادث شده است. در برخی موارد مشکوک است و تقدم یا تأخر آن نسبت به زمان یا حادث دیگر، با تردید رو به رو می شود. در این موارد، اصل تأخر حادث به عنوان اصلی عقلایی و پرکاربرد در ابواب و مسائل مختلف و متعدد فقه و حقوق اسلامی، تأخر حدوث را اثبات می کند. این اصل از نظر تحلیلی، نوعی استصحاب عدمی یا شبیه به اصل عدمی محسوب می شود؛ به این معنا که «عدم» شیء معین تا زمانی که مورد حکم قانونی قرار بگیرد، استصحاب می شود (امامی، ۱۳۷۸) از دیگر سو، استصحابی موضوعی است. (جعفری لنگرودی؛ ۱۳۹۰) بررسی تاریخ فقه شیعه، نشان دهنده جریان اصل تأخر حادث و تأثیر فراوان اصل مذکور در ابواب و فروع متعدد فقهی، تا پیش از شیخ محمد حسن نجفی (مؤلف جواهرالکلام) است.

کلمات کلیدی:

تأخر حادث، فقه، مطالعات فقه، حقوق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1152577>

